RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 94.449 van 29 maart 2001
in de zaak A. 68.390/VII-13.813.

In zake : de n.v. VERHAEREN en C°,
gevestigd te ZEMST,
Damstraat 195

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
A. Dansaertstraat 92.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. VERHAEREN en C° op 3 april 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 25 januari 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep, ingediend door Walter VAN MOER tegen het besluit van 4 september 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zemst houdende het verlenen van de vergunning aan de verzoekende partij voor het uitbreiden van een onderhoudswerkplaats voor motorvoertuigen en wegenismaterieel, gelegen aan de Damstraat 195 te Zemst, wordt ingewilligd, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 30 november 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 februari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. VAN DE VELDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de laatste memorie van de verzoekende partij laattijdig werd ingediend; dat ze derhalve uit de debatten wordt geweerd;

2. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De verzoekende partij exploiteert een onderhoudswerkplaats voor motorvoertuigen en wegenis-materieel.

2.2. Op 15 mei 1995 vraagt diezelfde partij een milieuvergunning voor de uitbreiding van haar inrichting met opslag van gevaarlijke stoffen en lozing van afvalwater.

Tijdens het openbaar onderzoek worden geen bezwaren ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zemst verleent op 4 september 1995 de gevraagde vergunning.

2.3. Op 6 oktober 1995 tekent Walter VAN MOER beroep aan tegen dit collegebesluit bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant.

Het beroepschrift heeft de volgende inhoud :

"Betreft : Beroep milieuvergunningsaanvraag klasse 2, ingediend door VERHAEREN & C°, Damstraat 195, 1980 ZEMST.

Nogmaals protesteren wij met klem tegen de beslissing d.d. 04.09.1995 van het College van Burgemeester en Schepenen inzake het verlenen van een milieuvergunning van de klasse 2 met als voorwerp een onderhoudswerkplaats voor motorvoertuigen en wegenismaterieel uit te breiden met de opslag van gevaarlijke stoffen en van perslucht, lozing van normaal huisafvalwater in oppervlaktewater en een installatie voor laden van vloeibare koolwaterstoffen.

Zoals in vorig schrijven reeds vermeld werd bevindt de inrichting zich volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij K.B. van 7 maart 1977, in een natuurgebied en betreft volgens de aanvraag de inrichting gelegen te Zemst Afd. 1 Sie C nr. 770/2, afd. 3 Sie A nr. 32/e, 43/v en 43/w. Een plaatsbezoek heeft uitgewezen dat er hinderlijke en niet-vergunde inrichtingen aanwezig zijn die de bestaande hinder kunnen vergroten en een bijkomend risico kunnen inhouden voor de omgeving.

Dit bijkomend risico wordt nog vergroot indien er een vergunning wordt verleend voor het lozen van normaal huisafvalwater door de aanwezigheid van bovengenoemde inrichtingen, de opslag van gevaarlijke stoffen en een bijkomende installatie voor laden van vloeibare koolwaterstoffen.

Het is niet ondenkbaar dat, bij eventuele onoplettendheid of het scheuren van de rechtstreeks in de grond ingegraven enkelwandige houders, vloeistoffen rechtstreeks in het oppervlaktewater terecht kunnen komen.

Wij zijn tevens van mening dat geen enkele nieuwe vergunning kan worden verleend vóór het gunnen van de reeds bestaande inrichtingen voor zover deze in regel zijn met de wetgeving terzake. Wij verwijzen hierbij naar artikel 2 van uw schrijven waarin wordt vermeld dat de firma VERHAEREN en Co binnen de 6 maanden na de datum van onderhavige beslissing de nodige milieu-vergunningsaanvragen en meldingen bij de bevoegde overheid dient in te dienen inzake de aanwezige niet-vergunde inrichtingen vermeld op pagina 4 van onderhavige beslissing.

Mogen wij U daarom vragen de beslissing van 04.09.1995, houdende het verlenen van bovenvermelde vergunning te vernietigen.

Namens de plaatselijke bewoners,

Walter VAN MOER,
Vogelzang 5
1982 Weerde".

2.4. De verzoekende partij richt op 20 november 1995 een brief tot de voorzitter van de provinciale milieuvergunningscommissie, waarin onder meer staat te lezen :

"C. ONTVANKELIJKHEID :

Niettegenstaande de Heer VAN MOER de wettelijke termijnen respecteerde met betrekking tot het indienen van zijn beroepschrift en dit tevens voorzag van de nodige bijlagen stellen wij ons ernstige vragen nopens de ontvankelijkheid van dit beroep-schrift.

Het is immers zo dat er tijdens de beroepsperiode horende bij de basisvergunning dd. 21/12/89 door de Heer VAN MOER noch door enig ander persoon beroep werd aangetekend. Meer zelfs, uit de consideransen van het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van Zemst dd. 04/09/95 blijkt dat er, gelet op het proces-verbaal houdende de tijdens het open-baar onderzoek ingediende schriftelijke en mondelinge bezwaren en opmerkingen dd. 06/07/95 blijkt dat er 'GEEN' schriftelijke en mondelinge bezwaren of opmerkingen werden ingediend.

Wij menen dan ook te mogen stellen dat de Heer VAN MOER in het huidig stadium van dit dossier geen belang meer kan aantonen. Immers hij had zoals elke burger welke enig nadeel meende te kunnen ondervinden van deze inrichting de mogelijkheid zijn bezwaren kenbaar te maken. Huidige beroeper, de Heer VAN MOER, heeft pertinent nagelaten dit te doen.

Er dient derhalve gesteld dat ook de Heer VAN MOER niet de minste hinder ondervond met betrekking tot

deze inrichting en tevens geen enkel bezwaar had tegen deze activiteiten.
Aangezien er tussen de periode van het openbaar onderzoek en het indienen van het beroepschrift geen wijzigingen hebben voorgedaan kan beroeper naar ons inziens thans niet als belanghebbende worden beschouwd en dient het beroepschrift als onontvankelijk te worden beschouwd".

2.5. Met het bestreden besluit wordt het beroep ingewilligd en de gevraagde vergunning geweigerd.

Met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep wordt alleen gesteld :

"Er is geen enkele bepaling in het Vlarem die aan omwonenden verbiedt om beroep in te dienen wanneer zij geen bezwaar indienden tijdens het openbaar onderzoek";

2.6. Walter VAN MOER is niet tussengekomen in voorliggend geding.

De verzoekende partij wijst er ter terechtzitting op dat Walter VAN MOER reeds ten tijde van het nemen van het bestreden besluit niet meer woonde op het opgegeven adres;

3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar eerste middel aanvoert dat de verwerende partij het administratief beroep ingesteld door Walter VAN MOER ten onrechte ontvankelijk verklaarde;

3.1.1. Overwegende dat in een eerste onderdeel van het middel wordt gesteld dat het beroep laattijdig werd aangetekend; dat de verzoekende partij in dit verband stelt dat de beroepstermijn dertig dagen bedraagt vanaf de aanplakking, dat die aanplakking gebeurde op 6 september 1995 en de termijn dus verstreek op 5 oktober 1995;

3.1.2. Overwegende dat de beroepstermijn van dertig kalenderdagen bedoeld in artikel 49, § 2, 2°, van Vlarem I een aanvang neemt de dag nadat de bekendmaking van het beroepen besluit werd aangeplakt; dat blijkens het attest van bekendmaking, dat niet van valsheid wordt beticht, de beroepen beslissing werd aangeplakt vanaf 6 september 1995 tot 6 oktober 1995; dat het betrokken beroepschrift op 6 oktober 1995 werd ingediend en het beroep bijgevolg tijdig was; dat het middelonderdeel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede onderdeel van het middel aanvoert dat het beroep van Walter VAN MOER ten onrechte ontvankelijk werd verklaard, omdat deze niet het vereiste belang aantoont om dit beroep in te stellen en geen concrete elementen aanbrengt betreffende de rechtstreekse hinder welke hij zou ondervinden; dat de verzoekende partij er op wijst dat betrokkene tijdens het in eerste aanleg georganiseerde openbaar onderzoek geen opmerkingen formuleerde; dat de verzoekende partij tenslotte doet gelden dat de beroepsindiener geen belang kon doen gelden, gelet op de in 1989 toegestane basisvergunning en op de voorwaarden die door het college van burgemeester en schepenen aan de in eerste aanleg verleende vergunning werden gekoppeld;

Overwegende dat de verwerende partij in essentie repliceert dat Walter VAN MOER een omwonende is en dat met de verwijzing naar de hinder die mogelijkerwijze zou kunnen ontstaan of vergroten, wordt bewezen dat hij wel degelijk een belang heeft bij het beroep;

3.2.2. Overwegende dat luidens artikel 24, § 1, 5°, van het milieuvergunningsdecreet en artikel 49, § 1, 4°, van Vlarem I het administratief beroep onder meer kan worden ingesteld door elke natuurlijke persoon "die ten

gevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden";

Overwegende dat uit het onder punt 2.3 hoger weergegeven beroepschrift helemaal niet blijkt welke hinder Walter VAN MOER persoonlijk van de exploitatie dreigt te ondervinden; dat er ook niet uit blijkt dat deze een aanpalende buur zou zijn; dat deze niet de hoedanigheid heeft om een beroep "namens de plaatselijke bewoners" in te stellen; dat uit het bestreden besluit helemaal niet blijkt dat de verwerende partij heeft onderzocht welke die hinder is of zou kunnen zijn; dat deze verplichting nochtans duidelijk voortvloeit uit de bovenvermelde bepalingen; dat dit alles des te meer klemt nu de verzoekende partij dit belang tijdens de beroepsprocedure uitdrukkelijk heeft betwist; dat de loutere vaststelling in het bestreden besluit dat geen enkele bepaling van Vlarem I aan omwonenden verbiedt een beroep in te dienen wanneer zij tijdens het in eerste aanleg gevoerde openbaar onderzoek geen bezwaar indienden, er geenszins doet van blijken dat de verwerende partij heeft onderzocht welke rechtstreekse hinder de beroeper van de inrichting kan ondervinden; dat daar integendeel veeleer uit blijkt dat zij van oordeel was dat zij zich in dat verband tot die vaststelling kon beperken;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog verwijst naar een eerder administratief beroep en het feit dat het belang van "de omwonende" in een vorige aanvraagprocedure zou erkend zijn; dat dit evenwel geen afbreuk vermag te doen aan hetgeen hierboven werd vastgesteld, vermits die beweringen vreemd zijn aan de huidige aanvraag, en er in het bestreden besluit ter rechtvaardiging van het belang van de beroeper trouwens ook niet wordt naar verwezen;

Overwegende dat het tweede middel bijgevolg in de aangegeven mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 25 januari 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep, ingediend door Walter VAN MOER tegen het besluit van 4 september 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zemst houdende het verlenen van de vergunning aan de n.v. VERHAEREN en C° voor het uitbreiden van een onderhoudswerkplaats voor motorvoertuigen en wegenis-materieel, gelegen aan de Damstraat 195 te Zemst, wordt ingewilligd, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig maart tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**